

El cant de les sirenes

Josep María Muñoz Pujol

Fecha de publicació:

01/02/2009

La biografia d'un dels moviments culturals més rellevants de la història de Catalunya

Sello Editorial:

Edicions 62

La biografia d'un dels moviments culturals més rellevants de la història de Catalunya

Contacto de prensa

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email: nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email: andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

El cant de les sirenes és un viatge a través d'un dels moviments culturals més decisius a la Catalunya de la segona meitat del segle XX: el que es coneix com a teatre independent. No es tracta d'una història detallada de les persones i els grups que van tenir-hi part, sinó d'una crònica personal que té tot el valor d'haver estat escrita per algú que, sense ser-ne protagonista, va viure de prop els avatars d'aquest viatge. Perquè Josep Maria Muñoz Pujol, com a dramaturg i com a espectador, va conèixer de primera mà el panorama teatral català de la postguerra; i ara, amb l'exercici de la memòria, s'ha capbussat plenament en el passat per oferir-nos un relat ric, viu i sense traves d'un moviment que ell mateix qualifica d'heroic. La crònica de Muñoz Pujol no deixa res de banda: ni les dificultats amb la censura, ni els èxits compartits, ni les picabaralles internes, ni les controvèrsies amb la crítica, ni la formació dels grups principals ni les crisis que els van portar a dissoldre's. Ni, tampoc, els canvis de perspectiva que es van produir amb la transició. El cant de les sirenes s'enriqueix amb un llarg epíleg en què la fi del teatre independent s'enllaça amb el naixement del Teatre Nacional de Catalunya, tal i com el seu principal protagonista, Josep Maria Flotats, l'explica a l'autor del llibre.

Josep María Muñoz Pujol

Josep Maria Muñoz Pujol (Barcelona, 1924) és dramaturg i doctor en Medicina. Des del 1955 ha escrit, estrenat i publicat una desena llarga d'obres de teatre, entre les quals *Antígona* (1968), *Kux my lord o Les metamorfosis reaccionàries* (1977), *En Companys* (1981), *Vador o Dalí de Gala* (1988), *Alfons Quart* (1989), *Somni de mala lluna* (1991), *Fleca Rigol, digueu?* (1993), *Anar i tornar de la taverna Pilsen* (1995), *L'Encobert* (1995), *Sedució* (1995) i *Dificultat pel domini de la casa* (1995). És autor, també, de la novel·la *Dies de la raó perduda* (1998), sobre el rerefons de la guerra civil, i d'un relat sobre la tancada d'intel·lectuals a Montserrat el 1970: *La gran tancada* (1999). Ha escrit tres biografies de volada narrativa: *El falcó de Sueca* (2002), sobre la figura de Joan Fuster, i *Agustí Duran i Sanpere: Temps i memòria* (2004) i *Lluís Nicolau d'Olwer. Un àcid gentilhome* (2007).